

7. Hymn.

Słowa M. Konopnickiej.

J. T. Wydzga, Op. 22.

Lento.

f

Ty coś wal-czył
Ty coś po-legł

dla i - de - i, Chwa - ła ci! Boś wy - krze - sał z swej na - dzie - i,
dla i - de - i, Chwa - ła ci! Boś padł wpro - gu twej na - dzie - i,

na wskrós burzy i za - wie - i Ja — sne dni!
nie cze - ka - jąc swej ko - le - i Ja — snych dni!

pp

Più mosso.

f

Cie - bie nio - sły w wielkie bo - je Ar - cha-nielskie skrzy - dła
U twych pro-chów, u mo - gi - ły Bę - dą wie ki szu - kać

two - je, J o - dzia - nys jest przed świa - tem.
si - ły, J naz - na - czą two - je koś - ci.

Blaskiem du - cha i szkar - ła - tem Wła - snej krwi!
Wiel - ką dro - gę ku przy - szło ści Sla - dem krwi!

pp

f

Jesz - cze więk sza to - bie chwał a, Ty, co ży - jesz dla i - de - i,

f marcato

accel.

Prze - dąc dla niej sza - ty cia - ła Przy o - gar ku swej na - dzie - i

tempo

Ja snych dni! W pra - cy, w nie - ce, Krwawisz rę - ce

Na jutrze - ną świa - ła prze dę Ból swój wi jąc, swo - ją ne - dę

A nikt nie - dba i nie zgadnie, Gdzie ostat nia kropla pa - dzie Two - jej

krwi! two - jej krwi!

ff

W.1